

Fiți plini de Duh

Fiți plini de Duh

1. Călăuzirea prin Duhul Sfânt

Sînt multe locuri în Noul Testament care ne arată exemple practice despre călăuzirea Duhului Sfânt. Însă numai trei locuri ne învață categoric despre călăuzirea prin Duhul:

a) Ioan 16.13: „Cînd va veni Mîngîietorul. Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul: căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va vesti lucruri viitoare.” Așa a spus Domnul Isus ucenicilor Săi, cu puțin timp înainte venirii Duhului. Pînă atunci El a fost Acela care le-a explicat gîndurile lui Dumnezeu. Acum trebuia să vină un alt Mijlocitor care să-i conducă prin tot adevărul lui Dumnezeu. Cum se întîmplă aceasta, aflăm din 1 Corinteni 2. Planurile lui Dumnezeu sînt taine pentru cel care se află departe de El. Slujitorilor lui Dumnezeu le-au fost descoperite de prima dată aceste taine prin Duhul Sfânt și au fost inspirați ca să le scrie. Dar fiindcă sînt gîndurile lui Dumnezeu, numai acela poate să le înțeleagă care a primit Duhul lui Dumnezeu. Numai așa este cineva în stare să cunoască și să se bucure de bogățiile binecuvîntărilor dumnezeiești.

b) Galateni 5.18: „Dacă sînteți călăuziți de Duhul nu sînteți sub lege.” Viața unui israelit era reglementată pas cu pas de porunci. Mereu era în pericol să calce una din ele. Cu totul altfel este viața credinciosului. El are viața veșnică dumnezeiască și un conducător (călăuză) în Duhul Sfânt care îi descoperă (deschide) Cuvîntul lui Dumnezeu și care vrea ca în toate situațiile vieții să-i dea indicații și călăuzire. Libertatea creștină adevărată constă în a face numai voia lui Dumnezeu sub călăuzirea Duhului Sfânt, liber de jugul păcatului și al legii. Așa a fost la Domnul Isus și așa a spus El și iudeilor. „Deci, dacă Fiul vă eliberează, veți fi cu adevărat liberi” (Ioan 8.36).

c) Romani 8.4: „Căci toți cci ce sînt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu.” Cînd Fiul veșnic al lui Dumnezeu născut pe acest pămînt și-a început lucrarea în public, s-a spus despre El: „Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie” (Luca 4.1). El, care pe baza smereniei Sale ca om a fost cel dintîi născut, ne pune în starea de fii și de răspundere în toată mărimea ei. Ca fii ai lui Dumnezeu sîntem predestinați să fim asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel dintîi născut dintre mai mulți frați (Romani 8.29). Prin Isus Hristos, Dumnezeu Tatăl ne-a predestinat ca să fim fiii Săi. Noi sîntem răscumparați, făcuți plăcuți în Fiul Lui preaiubit, spre lauda slavei harului Său. Cînd Dumnezeu va aduce iarăși în lume pe Cel dintîi născut, atunci toți fiii lui Dumnezeu vor fi descoperiți întregii creațiuni (vezi Romani 8.29; Evrei 1.6). Acum avem sarcina morală să trăim în lumea aceasta întunecată, conștienți de starea noastră atît de măreață de fii.

Semnul de recunoaștere a fiilor lui Dumnezeu este că ei sînt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Această călăuzire prin Duhul Sfânt, despre care vorbesc cele trei texte amintite, nu se limitează la un „domeniu duhovnicesc” care s-ar putea despărți de viața de toate zilele cu grijile și problemele ei. Este o victorie a Satanei care ne spune că ar exista domenii diferite în viața noastră, unul pămîntesc și unul duhovnicesc, care trebuie despărțite unul de altul! Cît de ușor credinciosul ajunge pînă acolo încît se gîndește că în domeniul pămîntesc trebuie să se lase condus numai de mintea lui, iar în domeniul duhovnicesc să se lase călăuzit de Duhul Sfânt. Nu. Noi sîntem după duh, suflet și trup o proprietate a Domnului. Trupul nostru este Templul Duhului Sfânt și în trupul acesta trebuie și putem să slujim lui Dumnezeu și să-L slăvim tot timpul (1 Corinteni 6.19-20).

2. Umplut cu Duhul Sfânt

Prin pecetluire, Duhul Sfânt locuiește în fiecare copil al lui Dumnezeu (Efeseni 1.13; 4.30). Dar aceasta nu înseamnă a fi umplut cu Duhul. Umplerea cu Duhul nu este însă „a doua experiență” sau „a doua binecuvîntare”, ci o deschidere și o stare de pregătire zilnică. Pavel scrie către Efeseni: „Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh” (Efeseni 5.18). Un om îmbătat stă complet sub influența alcoolului. Nu el însuși, ci alcoolul este stăpînul vieții lui. Așa poate să ne stăpînească și influența altor lucruri mai mărunte și să ne sustragă de sub controlul Domnului și al Duhului. Ce avertizare serioasă sînt cuvintele: „Nu vă îmbătați de vin!”

Domnul Isus are dreptul să ne aibă sub controlul și autoritatea Sa. El vrea prin Duhul Sfânt să ne influențeze, să ne stăpînească și să ne călăuzească. Pentru aceasta noi trebuie să ne deschidem inimile și să ne predăm Lui conștienți. Drumul spre acest adevăr este: „Fiți plini de Duh.” Noi putem să ne comportăm față de Duhul ca unul care încredințează casa lui altuia, dar cîteva camere le ține închise. La aceste încăperi oaspetele nu are acces. Dar aceasta n-o putem face față de Duhul Sfânt. El nu vrea să fie oaspete, ci proprietar și stăpînitor care conduce toată viața noastră și o formează pentru Domnul Isus Hristos. Fiecare încăpere a inimii noastre trebuie să fie deschisă.

Încă o dată vrem să amintim pericolul de a limita prezența Sa la domenii în care avem nevoie de El după părerea noastră. Ne ajunge dacă ne dăruiește siguranța că sîntem copiii lui Dumnezeu, că ne bucurăm de dragostea Lui și că ne folosește într-o anumită măsură în slujba Sa. Dar formația noastră, locul nostru de muncă, activitățile noastre sînt domenii în care îi interzicem intrarea! Nu-i permitem să călăuzească toată viața noastră și să ne formeze inimile pentru Hristos. Ce trist!

Cum pot însă să devin plin cu Duhul Sfânt? Desigur, putem să ne rugăm pentru aceasta. Dar numai rugăciunea fără starea lăuntrică adevărată de a fi gata să ne predăm complet Domnului este periculoasă. Vrem să fim păziți de orice duh de fanatism și pe de altă parte și de dogmatismul fără putere duhovnicească de viață.

Drumul spre umplerea cu Duhul Sfânt este de aceea nu numai rugăciunea serioasă, ci mai ales dăruirea Domnului Isus (să ne dăruim Lui)!

Sîntem înclinați să ne punem pe noi înșine în față și ne place să fim văzuți de alții ca niște „credincioși duhovnicești”, pe cînd în ascuns este activ egoismul și îngîmfarea. Numai dacă recunoaștem și condamnăm fără cruțare rădăcinile rele ale mîndriei, ale voinței personale, ale lăcomiei etc., inimile noastre vor fi deschise și libere pentru a lăsa pe Duhul Sfânt să lucreze în noi.

3. Puterea Duhului Sfânt

Numai dacă ne predăm fără rezerve Duhului Sfânt, obținem putere. Cît de mult avem nevoie în zilele noastre de această putere duhovnicească!

Duhul Sfânt ne dă putere pentru a sluji Domnului. Diaconul Ștefan a fost un om plin de credință și de Duh Sfânt (Faptele Apostolilor 6.58). În această putere de Duh el a îndeplinit mai întîi slujba lui de diacon. Puțin mai tîrziu. Domnul putea să-1 folosească pentru o lucrare mult mai înaltă. Și acolo el a fost plin de Duhul Sfânt. El L-a văzut pe Domnul în slavă. El a primit puterea să moară pentru Domnul lui.

Umplerea cu Duhul Sfânt dă și bucurie. Cît de mulți copii ai lui Dumnezeu nu se mai pot bucura în viața lor. pentru că refuză să se predea în întregime Domnului lor și călăuzirii Duhului Sfânt!

Cînd iudeii l-au alungat pe Pavel și pe însoțitorii săi din Antiohia, ucenicii au fost plini de bucurie și de Duhul Sfânt (Faptele Apostolilor 13.52). În loc să se plîngă de tratarea rea și batjocoritoare care li s-a dat, ei se bucurau că puteau să umble pe urmele învățătorului lor, pe care-L știau lîngă ei (compară 1 Petru 4.12-14).

De multe ori ne lovim de problemele care ne înconjoară în așa fel încît pierdem privirea de la Domnul. Atunci ne întristăm. “Împărăția lui Dumnezeu nu este mîncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Romani 14.17). Această bucurie nu poate să rămînă ascunsă. Ea nu este însă o zburdălnicie și veselie, ci o bucurie statornică lăuntrică, odihnă care are izvorul în Hristos și care ne întărește pe noi și pe alții. “... fiți plini de Duh, vorbind între voi cu psalmi, cu cîntări de laudă și cu cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd Domnului în (sau cu) inima voastră, mulțumind totdeauna Celui care este Dumnezeu și Tatăl, pentru toate, în Numele Domnului nostru Isus Hristos” (Epistola către Efeseni 5.18-20).

clickbible.org